

[Ivar Nørgaard]

mellem prisstabilitet og beskæftigelse. Det er ikke umiddelbart sådan, hr. udenrigsminister, at man kan sige, at bare der er prisstabilitet, så har man også sikret beskæftigelsen. Det synes jeg man ser et godt eksempel på i øjeblikkets Danmark. Vi har stor prisstabilitet i øjeblikket. Vi har rekord i Europa i mindst inflation, men vi har som bekendt også næsten rekord i arbejdsløshed. Derfor er det et centralt problem, hvordan man skal sikre, at man i EF fører en ekspansiv politik, samtidig med at disse centralbankdirektører passer på prisudviklingen. Det kræver altså andet, end at man sikrer prisstabiliteten.

Så er der WEU eller Vestunionen. Det var jo til sidst ikke så stærkt, som det fremgik af ministerens tale i går. Nu var det bare sådan et billede, Havel for 14 dage siden tegnede af nogle forskellige mønstre, og hvor han nævnte, at WEU var med i mønsteret. Jeg lagde mærke til, at i det, han sagde i går – ja, det var jo nu i forgårs – kom han slet ikke ind på WEU. Han sagde NATO og CSCE. Han sagde ikke WEU.

Det, vi er lidt nervøse for, er, at man får lavet en konstruktion, som siger, at det er det med broen, og så finder man ud af – det er jo det, der er tale om nu hos de entusiastiske Vestunionsfolk – at lave et ministerrådsmøde samme dag, som man laver et møde mellem udenrigsministrene i EF, og så sørger man for at have en runde med formandskab, der følger landene.

Når vi så kommer til Danmark, som ikke er medlem af Vestunionen, så sidder udenrigsministeren – hvem det nu er til den tid – og er observatør. Men man skal oven i købet have rotation i formandskabet, og så vil det være naturligt, at man siger: Nå, men så må Tyskland jo overtage formandskabet for Danmark. Bogstaverne er jo sådan. Så vil der sikkert være danske politikere – måske den til den tid siddende udenrigsminister – der vil sige: Jeg kan da ikke sidde her og være observatør, jeg kan da ikke have Tyskland til at repræsentere Danmark, jamen så må det være naturligt, at vi også bliver medlem af WEU.

Det er den konstruktion, vi er nervøse for man er ved at skibe sig ind i, og vi finder altså ikke, at WEU er noget, Danmark skal være repræsenteret i.

Jeg håber, at mødet i NATO i København om nogle få dage vil aflive forsøgene på at gå

over WEU. Nu er forsvarsministeren gået, men han har jo for nylig været til møde i NATO, og jeg har indtrykket af, at han også har på fornemmelsen, at de vil blive aflivet om nogle få dage, fordi amerikanerne helt klart er allieret med os om, at det skal være NATO og ikke WEU.

Så vil jeg til slut sige til hr. Gade, at vi tillægger naturligvis dette med miljøet afgørende vægt, som vi har givet udtryk for, så afgørende vægt, at vi er enige med hr. Niels Helveg Petersen i, at det er et signal, vi giver omverdenen. Og når vi siger, at det er så afgørende, betyder det selvfølgelig, at det er noget, vi skal have opfyldt for, at Danmark vil finde, at regeringskonferencen er endt på en sådan måde, at vi kan sige ja til den. Bliver det ikke opfyldt, så har vi signaleret, at det ikke har vor interesse.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Det er tilfredsstillende betragtninger, hr. Ivar Nørgaard er kommet med om miljøområdet, om den vægt, forslagsstillerne, S og RV, lægger på det.

Det er sådan i virkelighedens verden, at den dagsorden, S og RV har lavet, kunne vi nok hurtigt være blevet enige om – jeg havde nær sagt ved en telefonopringning – det er nok ikke dér, den store konflikt ligger, hvad jo også den her debat har vist. Vi må konstatere, at Danmark i dag står uforberedt i det afgørende spørgsmål om, hvor grænsen er mellem det bredere sikkerhedspolitiske begreb, som kommer ind i traktaten, og som jeg ikke er imod, og forsvar. Det er det, vi diskuterer, herunder om vi skal lave en kobling til Vestunionen.

Dér er vi i dag, en måned før et afgørende møde, uforberedt. Jeg kan ikke tolke udenrigsministerens udtalelse på anden måde, end at det er udenrigsministerens agt, hvis der ikke er et flertal, der siger noget andet, at tilslutte sig konklusionen på et topmøde og sige ja til en sådan bro mellem EF's organer og Vestunionen. Det er ikke muligt for mig at tolke denne debat på anden måde.

Jeg skal sige, at SF er ked af, at vi endte dér, for vi er så afhængige af, at der sker noget andre steder i Folketinget i den kommende måned.

Jeg vil sige om den dagsorden, der ligger her fra Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, at selv om den har et vist element af afværge-